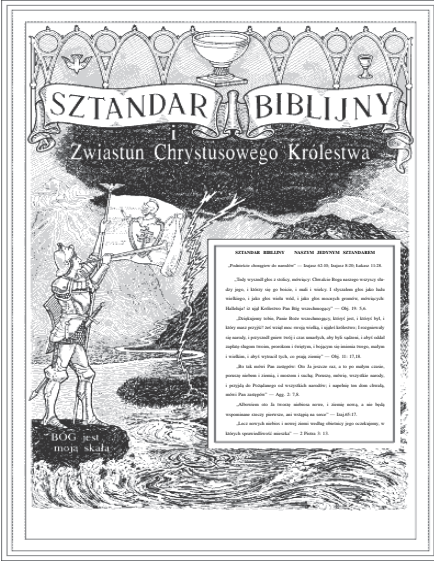

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wieżeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Miesięcznik. Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny

„EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim.

Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA.

Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki,

ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05 – 100 NOWY DWÓR MAZOWIECKI

WALKA Z BOGIEM

Jerem. 36: 1-32

„Słowo Boga naszego trwa na wieki” (Izaj. 40: 8).

JEREMIASZ prorokował za dni Jozyjasza i jego czterech następców — Joachaza, Joakima, Joachyna i Sedekiasza. Był mniej więcej w tym samym wieku co Jozyjasz i nie wydaje się, by Jeremiasz był szczególnie źle potraktowany przez tego reformatora, choć był pominięty, gdy król poszukiwał Boskiej rady w Księdze Zakonu i zaniechania kary za grzech zapisanej w tej księdze (2 Król. 22).

Pozycja Jeremiasza była szczególnie trudna, bo chociaż jego przepowiadanie widocznie miało wyraźny skutek i wielki wpływ na króla, książąt i lud w oczyszczeniu kraju z bałwochwalstwa i przywróceniu czci Jehowie, to jednak nie pozwoliło mu pogratulować ludowi z powodu tych umiarkowanych reform i obiecać powrót Boskiej łaski (jak wówczas uczynili fałszywi prorocy), co uznano za niepatriotyczne.

Przeciwnie, pod wpływem Bożego natchnienia dalej wskazywał na Izraela popełniającego w przeszłości notoryczne grzechy i jego naturalną skłonność do opuszczania Pana i oddawania bałwochwalczej czci innym bogom. Różnie przedstawiał zupełną obojętność Izraela wobec Boskiej dobroci w przeszłości, zupełne lekceważenie przymierza, jakie zawarł z Nim jako naród, z wyjątkiem gdy spotykały ich nieszczęścia i pokutowali, ale tylko przez krótki czas i tylko z samolubnych pobudek, pragnąc uciec od kłopotów,

jakie następowały z powodu ich niewłaściwego postępowania.

Posłannictwo Pańskie przekazane ustami Jeremiasza właściwie nie dawało nadziei na stały powrót Boskiej łaski w bliskiej przyszłości, przeciwnie przepowiadało, że pokolenie Judy tak jak Izrael (dziesięć pokoleń), jego siostra, zostanie wzięte do niewoli. Ażeby podkreślić tę myśl, Pan powiedział do Jeremiasza: „Choćby stanął Mojżesz i Samuel przed obliczem moim, nie miałbym serca dla ludu tego; puść ich od oblicza mego, a niech precz idą” (Jer. 15:1-7).

Tak więc Jeremiasz był, jak oceniono, prorokiem zła, kłębki — pesymistą. Dlatego nie było w tym nic dziwnego, że na skutek posłuszeństwa Panu, wierności w przedstawianiu słowa Pańskiego, nie szanowali go jego współrodacy, którzy bez wątpienia wysoce by go ocenili, gdyby przepowiadał im rzeczy przyjemne, obietnice o przyszłych błogosławieństwach i ich wielkości jako narodu. Na podstawie tego widzimy, że Jeremiasz nie tylko zetknął się z opozycją bałwochwalczego ludu owego królestwa, lecz również z niełaską reformatorów, którzy naprawdę myśleli, że wykonują wielką pracę i powinno się im za nią pogratulować. Powinni też usłyszeć słowa zwiastujące Boską łaskę.

Nie możemy tu pominąć niczego z godnego uwagi podobieństwa, zachodzącego między stano-

wiskiem Jeremiasza i zajmowanym dzisiaj przez lud Pański, który jest oświecony „teraźniejszą prawdą” (2 Piotra 1:12) i stanowi posłanników Bożych, głoszących tę prawdę. Podobnie z przyjemnością lud Boży dostrzega fakt, że wiele wielkich reform jest obecnie w toku w chrześcijaństwie. Jednakże jest zobowiązany do mówienia o nich z Boskiego punktu widzenia. Kto „ma słowo moje, niech mówi słowo moje w prawdzie” (Jer. 23:28). Gdy lud Boży wypowiada słowo Pańskie, sprzeciwia się i zaprzecza licznym dziwacznym snom dzisiejszych reformatorów, którzy na próżno się ludzą, że w wyniku cywilizacji i przez ludzkie wysiłki, szczególnie osób należących do ich grupy, wszystkie te błogosławieństwa spłyną na ludzkość i w ten sposób dzięki ludzkim wysiłkom zaprowadzona będzie sprawiedliwość na ziemi, błogosławiąc całą ludzkość.

Wszyscy dzisiejsi wierni rzecznicy Boga, jak Jeremiasz, są zobowiązani do sprzeciwiania się tym fantastycznym snom i wskazywania, że są one nierozsądne i niebiblijne. Sporo z dzisiejszego postępu, cywilizacji, życzliwości i uprzejmości chrześcijaństwa jest tylko zewnętrzną ogładą, przybliżaniem się do Boga ustami oraz innymi zewnętrznymi formami zachowania się, podczas gdy serca większości osób w chrześcijaństwie daleko są od Niego i daleko od prawa doskonałej miłości do Boga oraz doskonałej miłości do bliźniego.

Dzisiejsza klasa Jeremiasza ma obowiązek wskazywania, że te wszystkie rozmaite wysiłki włożone w nawrócenie świata, nigdy nie przyniosą rezultatu — „Przyjdź królestwo Twoje; bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi” — lecz przeciwnie, wzrost populacji ziemskiej jest o wiele większy od dotrzymania kroku wzrostowi członkostwa w nominalnym kościele chrześcijańskim i dlatego obecny stosunek liczbowy wzrostu niechrześcijańskiego świata do wyznaniowego świata chrześcijańskiego wskazuje na całkowite zniknięcie chrześcijaństwa z ziemi w ciągu kilku stuleci.

I jak Jeremiasz był wiernie przywiązany do Pana w ogłaszaniu przyszłego obalenia królestwa Judy, tak lud Pański w dzisiejszych czasach, mający Jego słowo „teraźniejszej prawdy”, nie może ukrywać ani powstrzymywać się od mówienia o tym fakcie, że wielki ucisk jest nad światem

(Dan. 12:1; Mat. 24:21,22) i że ostatecznie zupełne starcie obecnego porządku społecznego nastąpi w anarchii. Z tego powodu wielu widzi nas jako pesymistów i proroków zła, tylko rzeczy zgubnych. Nasi rozgoryczeni przeciwnicy zupełnie przeoczyli i zignorowali fakt, iż jednocześnie z tego samego Słowa Pańskiego okazujemy najwspanialszy optymizm, jaki można sobie wyobrazić i jak najbardziej zrozumiale przedstawiamy, że obecny i przyszły ucisk jest tylko zwiastunem wielkich błogosławieństw, jakie Bóg obiecał i jakimi obdarzy wszystkie rodziny na ziemi, ale nie przez niedoskonałe władze upadłych ludzi, lecz przez doskonałe władze naszego chwalebego Pana i Jego wyniesionego do chwały Kościoła, Jego Oblubienicę, Jego współdziedziców w Królestwie.

Metoda, za pomocą której Pan przekazywał swoje wiadomości Jeremiaszowi i przez niego oraz innych starotestamentowych proroków nie jest wyraźnie podana w Piśmie Świętym, z wyjątkiem tego, co wyraźnie oświadczył Ap. Piotr (2 Piotra 1: 21), iż „od Ducha Świętego pędzeni (kierowani) będąc, mówili [i pisali] święci Boży ludzie”. Wielu studiujących Biblię przeoczyło ten fakt i dlatego usiłuje wyjaśniać szczególne przepowiednie itp. proroków, jakoby to były ich własne myśli, rezultat ich samodzielnego rozumowania, wyrażanie swoich własnych poglądów, czyli własnych opinii. Jest zgoła inaczej, były to Boże myśli, Boże wyrażenia i Boże ilustracje, bo prorocy działali, mówili i pisali to, co Pan polecił. Prorocy, jak rozumiemy, *dobrowolnie* oddali się Bogu, aby tym samym mogli być Jego rzecznikami. Pan nie przyjmie za swoich rzeczników i proroków niechętnie, nie będące w harmonii z Nim osoby.

Według naszego zrozumienia, Pan do tych proroków w dawnych czasach przemawiał w taki sposób, w jaki złe duchy teraz przemawiają do mediów spirytystycznych — ponadmysłowo. Innymi słowy, wierzymy, że upadli aniołowie uosabiają zmarłych, wykorzystując pewne przewody natury ludzkiej, z jakich w przeszłości korzystał Bóg, gdy przekazywał prawdę swoim prorokom (zobacz wydaną przez nas broszurę pt. *Spirytyzm jest demonizmem*). Bądźmy czujni w tej sprawie i pamiętajmy, że Bóg już nie mówi do swego ludu w ten sposób, ale dokończył Pismo Św. swojego objawienia przez mówienie do nas za pośrednictwem swego Syna — „mówił nam przez

Syna swego" — oraz przez specjalnie wyznaczonych przez siebie i upoważnionych Apostołów (Żyd. 1:1,2).

Wydarzenia zawarte w 36 rozdziale Jeremiasza miały miejsce w czasach króla Joakima, syna Jozyjasza. Jeremiasz został ograniczony w wolności z jakiej korzystał w okresie życia króla Jozyjasza — reformatora — i chociaż go nie uwięziono, to widocznie jednak zabroniono mu publicznego przemawiania do ludu. Dlatego Jeremiasz przyjął (bez wątplenia pod Bożym kierownictwem) metodę posługiwania się pisarzem, aby przekazać Boskie proroctwo na piśmie i Baruch okazał się godny wykonania tej służby, choć wiedział, że oznaczało to utratę łaski królewskiej i odsunięcie go jako niemile widzianego na stronę spraw niepopularnych.

Po zapisaniu przez Barucha (jako przedstawiciela Jeremiasza, któremu nie było wolno nauczać) proroctwa odnoszącego się do Jeruzalem, poświadczaniu iż ono zostanie zupełnie zniszczone z rąk Nabuchodonozora itd., Baruch wstąpił na dziedziniec Świątyni i odczytał je w obecności wszystkich ludzi, którzy tam przyszli na nabożeństwo. Niektórzy słuchali z zainteresowaniem i zdumieniem, a w rezultacie król zwrócił uwagę na to proroctwo, gdyby on jako przedstawiciel narodu podjął pewne kroki w kierunku pokuty, to mogłaby ona uchronić ludność przed niektórymi nieszczęściami, nawet gdyby w całości nie można było im zapobiec. Gdy król dowiedział się o tym, z ciekawości chciał go posłuchać, ale się rozgniewał i oburzył, uznając prawdziwość owego proroctwa za skrajnie niewiarygodne i, najogólniej mówiąc, nożem pisarskim pociął rękopis na kawałki i wrzucił go do ognia jaki się palił przed nim.

Postępowanie Jeremiasza kierowane przez Boga może posłużyć za lekcję dzisiejszemu ludowi Bożemu, który ma do przedstawienia „teraźniejszą prawdę”. Posłannictwo ludu Bożego ma być przekazane do wiadomości, a jeśli on jest powstrzymywany, ograniczany lub zabrania mu się przemawiać w świątyni (w kościołach nominalnych), powinien przyjąć jakieś inne sposoby przedstawiania posłannictwa tym, którzy starają się czcić Pana. Mogą to czynić zarówno na piśmie, drukiem, jak i słowem. W rezultacie dobrzy ludzie będą słuchać, ale kiedy przedstawione będą obecne warunki uwadze ludzi sprawujących władzę, podobnie nie uszanują posłannictwa i sceptycznie odniosą się do Boskiego autorstwa. Mogą nawet podjąć pewne wysiłki, w celu zniszczenia wydrukowanych materiałów lub powstrzymać ich cyrkulację, lecz ich trud będzie daremny, tak jak to było w wypadku Jeremiasza.

Pośród tych, którzy byli obecni przy zniszczeniu przez króla posłannictwa Pańskiego, tylko trzy osoby w jakiś sposób zaprotestowały, ale nie okazały żadnego oburzenia, ani smutku, lecz jedynie radziły w mądry światowy sposób, aby król nie był taki szybki. Tak jest i dzisiaj z tymi, którzy okazują jakieś zainteresowanie „teraźniej-

szą prawdą”, mają o niej jakąś wiedzę, a jednak z obawy przed utratą swego wpływu w świeckim kościele i kręgach politycznych nie uczynią nic więcej poza udzieleniem *rady*, aby postępować bardziej tolerancyjnie.

W międzyczasie Jeremiasz i Baruch zdali sobie sprawę z postawy serca króla oraz jego opozycji wobec posłannictwa i uciekli, ukrywając się lub jak mówi w.26 „ich Pan skrył” — uniemożliwił ich królewskiemu wrogowi znalezienie ich. Nie będziemy zbyt zdziwieni, gdy w niedalekiej przyszłości nie tylko posłannictwo „teraźniejszej prawdy” będzie poważnie zdyskredytowane przed osobami na wysokich stanowiskach, lecz również jej słudzy i szerzyciele. Oni też, być może, będą chcieli się ukryć przed niesprawiedliwością i Pan jest w stanie ich ochronić.

Król mógł pomyśleć, że zupełnie wymazał z pamięci posłannictwo Pańskie lub je unieważnił, gdy spalił zwój, lecz rezultat był wprost przeciwny. Za sprawą Pana Jeremiasz przygotował następny rękopis, zawierający to samo proroctwo, ale z dodatkiem. A król sprowadził na siebie dodatkowy kłopot, jakim była kara.

W dalszym ciągu istnieje możliwość starań, aby zniszczyć Słowo Boże, chociaż takie wysiłki spełzną na niczym. Ostatecznie Słowo Boże będzie triumfowało, choć mogą być czynione w tym kierunku różne wysiłki, jak na przykład:

(1) Przez odrzucanie Słowa Bożego, Biblii, przekręcania jego oświadczeń i ośmieszanie go.

(2) Przez mówienie o jego prawdach lekceważąco i łączenie ich z zabawnymi historyjkami. W ten sposób niszczy się wpływ Słowa Bożego na mówcę i na słuchaczy.

(3) Przez zaniedbywanie go, nie czytanie i nie studiowanie go.

(4) Przez zabranianie ludziom czytania Biblii czy ograniczanie lub przeszkadzanie we wnikliwych dociekaniach biblijnych.

(5) Przez prześladowanie tych, którzy głoszą i uczą Słowa Bożego sumiennie, ponieważ ich interpretacje są przeciwne temu, co powszechnie jest przyjęte.

(6) Przez przekręcanie Słowa Bożego, zastępowanie jego nauk tradycjami i opiniami ludzkimi — przez fałszywe przedstawianie ich jako teologii Biblijnej — i w ten sposób niewłaściwe przedstawianie Bożego charakteru i planu, podczas gdy wyznaniowo służą Jemu, szanując Jego Słowo.

(7) Przez przeskakiwanie z tematu na temat, opuszczanie niektórych nauk Pisma Świętego i ignorowanie innych, ponieważ one nie harmonizują z góry przyjętymi uprzedzeniami i zasadą pierwszeństwa.

Te wszystkie punkty przedstawiają obecne metody walki przeciw Bogu, jakie z pewnością sprowadzą kary — ciemność i Boską niełaskę.

Ten rok (1983) był wyznaczony w USA Rokiem Biblii. Prezydent publicznie współdziałał w

tej sprawie. Tak więc w tym roku szczególnie i zawsze w innych latach, lud Boży powinien zdecydowanie studiować, oceniać i zachowywać w sercu Biblię i jej podnoszące na duchu posłannictwo Prawdy (Jan 17:17). Powinien też stanowczo odrzucać wszelkie wysiłki diabłów, i tych,

którzy świadomie lub nieświadomie są pod ich wpływem, aby zniszczyć Biblię, zaprzeczać posłannictwu Prawdy oraz zniszczyć jej wszelki wpływ. „Trawa usycha, kwiat opada; ale Słowo Boga naszego trwa na wieki” (Iz. 40:8; 1 Piotra 1:24,25).

BS '83,34.

DLACZEGO LUDZIE BOJĄ SIĘ DRUGIEGO PRZYJŚCIA CHRYSYUSA

„Tedy będą znaki na słońcu i na księżycu i na gwiazdach, a na ziemi uciśnienie narodów z rozpaczą[^], gdy zaszumi morze i wały; tak, iż ludzie drętwieć będą przed strachem i oczekiwaniem tych rzeczy, które przyjdą na wszystkich świat; albowiem moce niebieskie poruszają się. A tedy ujrzą syna człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą i chwałą wielką”. Łuk. 21: 25 - 27

WSZYSCY ludzie zdają sobie sprawę z tego, że brak im doskonałości. Co więcej, prawie wszyscy rozumieją, że na ich życiu, w różnym stopniu, ciąży występki. W większości strach przed Bogiem jest instynktowny. Do pewnych granic strach jest nawet pozytywnym przejawem — „Bójmyż się tedy, aby snać zaniedbawszy obietnicy o wejściu do odpocznienia jego (Bożego), nie zdał się kto z was być upośledzony” (Żyd. 4:1). „Początek mądrości jest bojaźń [cześć] Pańska” (Ps. 111:10)

Przeciwnik jednakże wykorzystał ten właściwy, słuszny strach i stąd określenie Apostoła „nauki diabelskie”. Tak więc, z tego zaczątku zagnieździł się w każdym prawie umyśle, pogan i ludzi cywilizowanych, anormalny, irracjonalny strach. O tym strachu Pan mówi przez proroka, że „z przykazań ludzkich nauczyli się” go (Iz. 29:13). Ogólnie biorąc owe „przykazania ludzkie”, czyli ludzka tradycja, rażąco źle przedstawiały Boga, Jego Słowo i, niestety!, wielu, nawet badaczy Biblii, poważnie zostało obciążonych przez różne diabelskie teorie, wprowadzone w okresie ignorancji i przesądu, rzekomo oparte na Słowie Bożym.

Pośród innych fałszywych teorii, odnoszących się do drugiego przyjścia Chrystusa istnieje, na przykład, pogląd braci adwentystów przedstawiający moment przyjścia Pańskiego jako głos anioła (w dniu Sądu Ostatecznego) do świata i jego mieszkańców, zaznaczający koniec nadziei tych wszystkich, którzy wcześniej nie zostali doprowadzeni do jedności duchowej z Bogiem przez Chrystusa. Adwentyści nie są osamotnieni w nauce tej teorii. Wyznaniowe kreda faktycznie wszystkich denominacji uczą jej również.

Powszechnie uznany, czyli *wyznaniowy* pogląd o wielkim dniu sądu może być następująco wyrażony: Przy końcu wieku w towarzystwie aniołów i zmarłych świętych oraz wstrząsów natury, jakie spowodują otwarcie się grobów, unicestwienie wszechświata, przyjdzie Chrystus po raz drugi, siedząc na literalnej chmurze i ukazując się w jaśniejącym ciele wszystkim ludziom. Według tej teorii, Pan będzie dał w trąbę dostatecznie głośno, aby Go usłyszano na całej ziemi, budząc czterdzieści miliardów zmarłych i dzieląc ich na dwie klasy. Jedna klasa będzie po Jego prawej ręce, druga zaś po lewej i obie wyśle z

powrotem tam skąd przyszły: nielicznych do wiecznego raju, a wielu na wieczne tortury. Te wszystkie wydarzenia mają się spełnić w ciągu jednego dnia o dwudziestu czterech godzinach.

CZAS RESTYTUCJI JEST DNIEM SĄDU

Święty Piotr opisuje czas wtórego przyjścia i *błogosławieństwa* jakimi wówczas będzie obdarzona ludzkość. Mówi on następująco: „Gdyby przyszły czasy ochłody [zieloności, wiosny] od obliczności Pańskiej, a posłałby onego, który wam opowiedziany jest, Jezusa Chrystusa. Którego zaiste niebiosy mają przyjąć [zatrzymać] aż do czasu naprawienia wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich proroków od wieków” (Dz.Ap. 3:19-21).

Pismo Święte uczy, że Chrystus Jezus i Jego wyniesiony do chwały Kościół, razem będą „sądzili świat” (Dz.Ap. 17:31; 1 Kor. 6:2). Powszechnie się uznaje, że sądenie świata oznacza potępienie świata. Tymczasem prawdziwe znaczenie jest następujące: Bóg potępił cały świat na skutek nieposłuszeństwa jednego człowieka i tak urządził sprawę, aby cały rodzaj Adamowy miał pełną, słuszną osobistą próbę, w celu uzyskania Życia Wiecznego, dobrodziejstwa wynikającego z odkupienia dokonanego przez naszego Pana Jezusa. To wszystko jest udzielane przez miłosierdzie Boże. Gdyby Bóg nie okazał *żadnego* miłosierdzia, nie byłoby odkupienia ani przyszłego sądu. Próba Adama sześć tysięcy lat temu zakończyła się karą, pod której wpływem przez sześć tysięcy lat panował grzech i śmierć.

Bóg po dostarczeniu Odkupiciela jest gotów na założenie Mesjanistycznego Królestwa w tym celu, aby stworzyć każdemu człowiekowi osobistą możliwość naprawy, podniesienia, uświęcenia i tym samym osiągnięcie życia wiecznego.

Dotąd zostały podjęte tylko następujące wstępne kroki tego wielkiego planu:

(1) Zbawiciel umarł, sprawiedliwy za niesprawiedliwych (1 Piotra 3:18).

(2) Pojawił się przed oblicznością Boga za swój lud Wieku Ewangelii.

(3) Propozycja ta, czy też okazja, dla Jego obecnego ludu Bożego, odłączyła od świata tych wszystkich, którzy Go przyjęli, a Pan takie osoby przygotowuje, aby pomagały drugim wejść w wielkie błogosławieństwa Jego Królestwa.

„KTO SIĘ OSTOI, GDY SIĘ ON OKAŻE?”

Jest też jednak inna strona tej sprawy. Pismo Święte wskazuje, że podczas drugiego przyjścia Pana tylko święci będą przygotowani na przyjęcie Mistrza z radością, że w tym czasie rzesze ludzkie tak będą związane z grzechem i niesprawiedliwością, iż zamiast zasłużyć na Jego pochwałę, ich postępowanie w życiu zostanie poddane potępieniu i chłoscie. Dlatego jest napisane: „Nuż teraz bogacze! płaczcie, narzekając nad nędzami waszymi, które przyjdą” (Jak. 5:1); „Biada wam którzyście nasyceni” (Łuk. 6:25). „Babilon on wielki” ma upaść (Obj. 18:2), a wspaniałe instytucje cywilizacji — częściowo są one dobre i częściowo złe — okażą się tylko w pewnym stopniu dobre dla spraw nowego Króla i Władcy, nowego rządu. To znaczy, że wielu tych, którzy obecnie są szafarzami bogactw, wpływu, stanowisk i szczytów ludzkich itp. zostanie wezwanych do wytłumaczenia się i usuniętych ze swego szafarstwa. Zdanie sobie sprawy z poniesionych strat jest symbolicznie przedstawione w Piśmie Świętym przez płacz, wycie i nędzę, gdy ta klasa poniesie stratę praktycznie wszystkiego z czym obecnie łączy swoje uczucia.

My nie mówimy, że biedni są sprawiedliwi od bogatych, chociaż biedni są liczniejsi. Ci, którzy mają mało dóbr tego świata, przeżyli ciężkie próby i doznali głodu, prawdopodobnie mniej dotkliwie odczuwają grożący czas wielkiego ucisku od tych, którzy długo byli otoczeni zbytkiem.

Pod postacią różnych symboli Biblia plastycznie przedstawia ów dzień ucisku, który się przybliża jako trąba powietrzna, jako ogień, burza, popiół, „czas uciśnienia, jakiego nie było, jako narody poczęły być”. Ten wielki dzień jest nad

nami i pośpiesznie się zbliża. Zaniepokojonemu światu dane było dostrzec liczne przebliski rozognionych namiętności, gniewu i urazy, jakie wkrótce ogarną świat ognistą próbą, jakiej nigdy dotąd nie doświadczył (Dan. 12:1; Mat. 24:21).

ON „BĘDZIE SĄDZIŁ WSZYSTEK ŚWIAT W SPRAWIEDLIWOŚCI”

Obawa ludzkości z tego punktu widzenia słusznie opiera się na królewskiej dezaprobacie tego, co w dużym stopniu dotyczy prowadzenia dalej spraw tego świata w imię cywilizacji, tak, nawet we własnym imieniu Mistrza! Jednak zwróćmy uwagę na chwalebny stronę tej ciemnej chmury, która każdodziennie jest bliższa. Wskazujemy ludziom na chwalebne błogosławieństwa Mesjaszowego Królestwa, uczmy ich prosić o nie — „Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja” i zrozumieć oraz ocenić zasady rządzące tym Królestwem, aby mogli przejść przez ów ucisk z jak najmniejszą szkodą.

Posłuchajmy słów proroka (jakie wcale nie odnoszą się do Kościoła, który był uznany za godnego uniknięcia rzeczy, przychodzących na świat, lecz generalnie są zwrócone do ludzkości i nawiązują tę lepszą część tego świata) „Szukajcie Pana wszyscy pokorni na ziemi, którzy sąd jego czynicie; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, snać się ukrycie w dzień zapalczywości Pańskiej” (Sof. 2:3). Z pewnością okaże się prawdą, że ci, którzy usiłują być bardziej pokorni i bardziej sprawiedliwi od innych, będą lepiej przygotowani na budzący lęk wstrząs i straszne cierpienia tego dnia ucisku, jaki przygotowuje serca ludzkości na przyjęcie dobrego nasienia — posłannictwa Boskiej prawdy i łaski, jakie wówczas pozna każde stworzenie.

BS 95, 22.

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH

występujących w Sztandarze Biblijnym w 1994 roku (od nr 71 do nr 82).

1 Księga Moj.	Rozdz. 12	14.....	47	15-21.....	71	Rozdz.3	
Rozdz. 1	3	14	14.....	86	Rozdz.25	17.....	94
wiersz	str. 3	39	2 Księga Moj.	1-4	71	Rozdz.18	
26,27,28	43 3	46	Rozdz.19	8-13	71	2	48
29,31	43 3	90	5,6	8-10	46	Rozdz.21	
Rozdz.2	Rozdz.14	90	18.....	Rozdz.26	29	22,23	37
7	18-20.....	90	Rozdz.32	18,21	69	Rozdz.32	
17	Rozdz.15	32.....	roz.7	24,28.....	69	2	48
17	5	39	Rozdz.33	33-35.....	43	1 Księga Samuela	
18.....	Rozdz.21	20.....	50	4 Księga Moj.		Rozdz.14	
18.....	8-21	64	60	Rozdz.3	15.....	29	
24.....	Rozdz.22	20.....	60	6-9.....	94	2 Księga Samuela	
Rozdz.3	1-16	32	79	23-35.....	14	Rozdz.12	
1-5	15-18.....	46	Rozdz.40	38.....	14	25.....	4
1-24	15-18.....	47	34.....	Rozdz.6	7	Rozdz.16	
17-19	15-18.....	90	34.....	24-26.....	44	23.....	4
17-19	16,17.....	58	3 Księga Moj.	Rozdz.9		1 Księga Królewska	
Rozdz.6	16-18.....	32	Rozdz.16	15-23.....	7	Rozdz.1	
4	16,18.....	45	2,3	83	7	Rozdz.1	
12.....	16-18.....	90	6	94	21	6	6
Rozdz.8	17	39	11-16,29	46	33,34.....	45	32-40 . . . . .
22.....	18.....	14	Rozdz.17	46	Rozdz.16	69	4
Rozdz.11	Rozdz.28	11-14.....	37	31-33.....	29	5-15	65
1	14.....	Rozdz.23	37	5 Księga Moj.	1	Rozdz.12	

21.....	88	Rozdz.3	16,17	32	10.....	roz.44	17.....	79
22-33.....	36	21-23.....	17.....	44	Rozdz.13		Rozdz.4	
Rozdz.16		Rozdz.4	Rozdz.4		30-34.....	58	5	73
17	55	35	24.....	56	33.....	56	15.....	55
24	8	40.....	Rozdz.6		Rozdz.15		Rozdz.6	
24	37	Rozdz.9	38.....	37	14.....	31	14.....	58
Rozdz.19		23	51.....	56	14-17.....	27	Rozdz.7	
9	61	Rozdz.11	51.....	82	14-17.....	44	3-5.....	62
Rozdz.20		36.....	Rozdz.12		14-17.....	67	14.....	3
22,23.....	39	Rozdz.12	12-15.....	70	14-17.....	74	32-34.....	63
28	44	2	23	86	Rozdz.16		Rozdz.8	
28	56	32.....	Rozdz.14		17.....	10	6	59
Rozdz.21		32.....	3	33	25,26.....	29	Rozdz.10	
4-9,43	70	32.....	6	23	31.....	87	11	24
Rozdz.23		37.....	19.....	50	Rozdz.17		11	77
15-21.....	71	37.....	19.....	52	31	32	Rozdz.11	
24-39.....	70	Rozdz.13	19.....	53	31.....	58	2	79
37-39.....	40	15	Rozdz.15		List Ap. Pawła do		3-10	63
Rozdz.24		28.....	18,19.....	35	Rzymian		Rozdz.12	
3	51	30.....	Rozdz.16		Rozdz.3		12-14,27	77
3-42	26	Rozdz.16	12,13.....	96	1,2	96	Rozdz.13	
12-14.....	76	16.....	13.....	24	Rozdz.5		13.....	roz.62
14	32	16.....	27.....	4	1	87	Rozdz.15	
16-22.....	75	Rozdz.17	Rozdz.17		7,8	44	13-18	59
21.....	29	20,21	12.....	79	16-19.....	44	21,22.....	44
21.....	39	24	24.....	82	12-21.....	44	21-26.....	45
21.....	92	26.....	Rozdz.18		Rozdz.6		22.....	86
21.....	95	28-30.....	28-31.....	17	3	39	23.....	77
22,23.....	75	28-30.....	33.....	18	Rozdz.8		45-47.....	54
24	77	Rozdz.18	36.....	38	1	87	45.....	60
24-26.....	76	8	Rozdz.19		17.....	39	48-51.....	55
27	52	8	4-11	20	19-22.....	28	50-54.....	55
30-33.....	53	Rozdz.19	Rozdz.20		19-21.....	45	55-57.....	45
30-33.....	74	42,44.....	5	60	19,22.....	94	2 List Ap. Pawła	
31.....	78	Rozdz.21	14-18.....	60	20-22.....	67	do Koryntian	
37-39.....	51	5-36	17.....	92	26.....	84	Rozdz.2	
37-39.....	66	8-10	24-27.....	60	28.....	29	11	12
37-39.....	76	11.....	Rozdz.21		29.....	38	Rozdz.3	
Rozdz.25		11.....	4-12	60	29	91	17.....	54
1-12	66	24.....	Dzieje Apostolskie		37.....	39	18.....	38
1-12	77	24-31.....	Rozdz.1		Rozdz.9		Rozdz.4	
21,23.....	3	25-27.....	6-8.....	44	21	92	4	87
31.....	39	26,28,31	8	79	Rozdz.10		17	20
34	43	27-31.....	11.....	52	9	58	Rozdz.5	
34	45	27-36.....	Rozdz.2		Rozdz.11		16.....	54
Rozdz.26		28.....	19.....	27	7-10	52	16.....	82
27-29.....	39	28.....	23.....	20	11,15	70	17.....	55
39,42,44	82	Rozdz.22	24,32.....	58	25-27.....	74	21.....	37
45.....	85	43	Rozdz.3		25-29.....	40	Rozdz.7	
64	53	Rozdz.23	5	58	25-33.....	52	1	20
Rozdz.27		4,8	17.....	19	Rozdz.12		1	78
24,25.....	20	13-26.....	19-21.....	11	1	8	Rozdz.8	
35.....	59	Rozdz.24	19-21.....	39	1	88	9	82
Rozdz.28		13-21	19-21.....	67	4,5	77	List Ap. Pawła	
16,17	60	36.....	19-21.....	95	Rozdz.14		do Galacjan	
18.....	59	37,39.....	19-23.....	70	9	45	Rozdz.1	
18,19	79	39.....	19-24.....	68	Rozdz.15		16.....	55
19	96	46,47.....	20,21.....	44	1-3	63	Rozdz.3	
Ew. Marka		Ew. Jana	21	38	1 List Ap. Pawła do		1	53
Rozdz.1		Rozdz.1	21.....	71	Koryntian		7-9.....	39
16-20.....	9	9	22,23.....	45	Rozdz.1		8	14
21-34.....	9	9	22,23.....	85	7,8	80	8,16.....	45
24.....	11	14.....	23	34	18.....	37	13.....	37
28.....	12	14.....	Rozdz.4		18,23,24	38	16.....	58
Rozdz.13		44.....	10.....	58	Rozdz.2		16,29.....	39
13.....	roz.26	Rozdz.3	12.....	87	8.....	19	16,29.....	77
Rozdz.16		2	Rozdz.5		9	22	28,29.....	45
12.....	60	5-8.....	30.....	58	9	33	29.....	35
17,18.....	12	6	Rozdz.9		9-16	8	List Ap. Pawła	
Ew. Łukasza		6	1-18	60	10.....	67	do Efezjan	
Rozdz.2		13.....	Rozdz.10		Rozdz.3		Rozdz.1	
10.....	86	16.....	38.....	91	11-15.....	27	4	38
10,11	89	16.....	40.....	58	12-15.....	78	10.....	14

20-22.....	56	Rozdz.4	3	82	5	86	21.....	39
20-22.....	58	13,14	3-5	56	Rozdz.3		Rozdz.5	
20-23.....	59	Rozdz.5	3-5	58	1-6.....	63	11-13	59
22,23.....	77	1-4	3-5	59	1-6.....	64	12,13.....	94
Rozdz.2		1-4	Rozdz.2		6,7	78	Rozdz.6	
10.....	40	1-6.....	6-8	43	18.....	38	12	76
12.....	23	5	6-9	44	18.....	54	14	77
15.....	77	2 List Ap. Pawła	8	44	Rozdz.4		17.....	88
Rozdz.3		do Tesaloniczan	9	52	13.....	80	Rozdz.7	
6	96	Rozdz.2	9,14	56	Rozdz.5		9	94
17-19.....	24	1-9	9,10.....	86	4	80	9,13-17	82
17-19.....	40	3-8	10.....	58	7	4	9-17	14
Rozdz.4		3-9	14.....	82	2 List Ap. Piotra		9-17	39
4,14	77	9-12	16-18	56	Rozdz. 1		12,13.....	94
10.....	82	1 List Ap. Pawła	17.....	86	4	14	14.....	72
23,24.....	43	do Tymoteusza	Rozdz.3		4	24	Rozdz.8	
Rozdz.5		Rozdz.2	1	14	4	31	5	76
8	87	4.....	6	67	4	39	Rozdz. 11	
22,24.....	63	4-6	Rozdz.4		5-11	24	2.3	80
23-27.....	61	4-16	1	84	5-18	27	13,19.....	76
29.....	63	5,6	9	13	10,11	29	17,18.....	80
33.....	63	6	15,16.....	86	Rozdz.2		18.....	92
Rozdz.6		12.....	16.....	88	1-3	79	Rozdz.12	
10-18.....	31	Rozdz.4	Rozdz.5		4	10	6	69
12.....	12	1, 2	1	86	10-12.....	79	6	79
List Ap. Pawła		1-3	6-10	90	Rozdz.3		6	80
do Filipian		10.....	7-10	82	3,4	76	14.....	69
Rozdz.2		10.....	Rozdz.6		4	28	Rozdz.13	
5-8.....	56	Rozdz.5	4-6	79	4	66	5	69
5-8.....	58	8	17-20.....	58	7-13	26	5	79
6-8.....	45	23-25.....	20.....	90	8	67	8	38
9,10.....	91	Rozdz.6	Rozdz.7		9	40	Rozdz. 14	
9-11	56	16.....	25.....	91	10.....	51	14,18-20	75
9-11	58	16.....	7	roz. 90	10.....	73	15.....	45
9-11	59	16.....	Rozdz.8		11.....	95	Rozdz. 16	
13.....	40	16.....	6-12	40	13.....	32	15.....	51
Rozdz.3		16.....	Rozdz.9		13.....	39	15.....	73
14.....	14	2 List Ap. Pawła	28.....	80	1 List Ap. Jana		18.....	27
20,21.....	80	do Tymoteusza	Rozdz.10		Rozdz. 1		18,19.....	76
21.....	55	Rozdz. 1	4, 5	82	7	87	Rozdz.17	
21.....	59	7	7	8	Rozdz.2		1-6.....	79
Rozdz.4		10.....	26-31.....	79	2	40	16.....	80
7	87	Rozdz.2	32,33.....	35	2	86	Rozdz. 18	
List Ap. Pawła		12.....	Rozdz. 11		18.....	80	3-11	79
do Kolosan		20.....	40.....	96	Rozdz.3		Rozdz.19	
Rozdz. 1		20.....	11.....	roz.14	2	50	6-8.....	72
12.....	36	20.....	11.....	roz.39	2	55	7	39
12,13.....	87	20, 21	Rozdz.12		2	61	7-9	79
15,18.....	91	Rozdz.3	18-29.....	95	2	82	9	72
15-19.....	59	1-7	23.....	35	Rozdz.4		9	94
18.....	56	1-9	26,27	27	3	80	11-16.....	26
20.....	14	1-9,13	26,27	76	4	12	Rozdz.20	
20.....	38	12.....	26-28.....	76	List Ap. Judy		4,6	32
22,23.....	88	16,17.....	Rozdz. 13		6,7	10	4,6	54
26.....	38	Rozdz.4	20.....	58	8-19	79	7,8	95
Rozdz.3		1	20,21	40	17-19.....	88	9,10.....	95
1, 2	24	1-4.....	List Ap. Jakuba		Obj. Ap. Jana		11.....	50
1-4.....	58	1-8.....	Rozdz. 1		Rozdz. 1		Rozdz. 21	
4	80	3,4	18.....	55	4,18.....	82	1	39
10.....	43	List Ap. Pawła	Rozdz.2		5	56	1-4.....	27
14.....	62	do Tytusa	5	55	6	72	2,9	39
15.....	87	Rozdz.2	1-6	88	7	52	3,4	14
Rozdz.5		4, 5	1-8	75	7	53	3,4	32
22,24.....	63	13.....	1-8.....	76	Rozdz.2		8	14
1 List Ap. Pawła		13.....	1 List Ap. Piotra		20.....	79	Rozdz.22	
do Tesaloniczan		List Ap. Pawła	Rozdz. 1		26,27	43	1-3	27
Rozdz. 1		do Żydów	3-6.....	55	27.....	95	12,17	32
10.....	80	Rozdz. 1	7,13.....	80	Rozdz.3		17.....	13
16.....	20	3	19.....	37	14.....	85		
19.....	80	3	Rozdz.2		20.....	72		